

Escalofrío

(1978, Carlos Puerto)

Het is een herkenbare/inleefbare situatie: iemand begroet je hartelijk als oude bekende, maar je hebt geen flauw idee wie het is, toch ga je uit beleefdheid en nieuwsgierigheid vriendelijk in op het aanbod bij te babbelen. In *Escalofrío* rijden zwangere Ana en haar Andres achter de spontane Berta en Bruno aan, naar een afgelegen landhuis, een uurtje buiten Madrid. Dat hadden ze beter niet kunnen doen. Trouwe hond Blackie heeft vanzelfsprekend direct door dat de verdachte vrieskist en een enge porseleinen pop onheilspellende voortekenen zijn.

Niet alleen tussen de koppels ontstaat spanning, ook bij de gehuwden onderling. Ana blijkt meer dan haar man open te staan voor grensverleggend vermaak, zoals het proberen van een ouijabord. Daarbij komt een relationeel geheimpje boven tafel en dit heeft invloed op zijn gedrag. Het koppel wordt in de val gelokt en misbruikt, maar de film wordt interessant door deze subtiele veranderingen, soms met botte bijl geïntroduceerd. Het tempo ligt ook aangenaam hoog: godzijdank zijn er geen gruwelijk lange introducties, kunstmatig opgevoerde spanning. De muzikale begeleiding bevat veel orgel, ondersteund door donder en bliksem.

Net als veel soort- en tijdgenoten dient ook deze film niet op logica te worden afgerekend, ongetwijfeld zijn met weinig moeite enkele gapende plotheoles te vinden. De slachtoffers hadden kunnen vertrekken, als ze hadden gewild. Maar dit sluit juist wel mooi aan op de meest fascinerende passage, waarin het tweetal zonder zich enige vorm van protest in het ritueel laat meevoeren. De kracht van duivelse verleiding blijkt eens te meer ondoordringelijk en huiveringwekkend.

Spanje kent een rijke horrorhistorie, een indrukwekkend aanbod aan spookhuizen, bezeten dames en andere enge dingen, waarbij sfeer over het algemeen de belangrijkste rol speelt. *Escalofrío* is een niet bijzonder bekende, doch onder kenners prima gewaardeerd klassiekertje, waarin satanische offering centraal staat. Mede dankzij Engelse titel *Satan's Blood* wordt wellicht verwachting gewekt van extremiteiten, maar het bloedvergieten blijft beperkt en een bedwelmende orgie is geenszins pornografisch. De film is dientengevolge ook toegankelijk voor minder doorgewinterde horrorfreaks.

Menno Peeters, 14 maart 2013

Speelduur:
82 min.

cast:
Mariana Karr – Ana
José María Guillén – Andres
Ángel Aranda – Bruno
Sandra Alberti – Berta

script:
Carlos Puerto

cinematografie:
Andrés Berenguer

muziek:
Librado Pastor

